

מסכת ברכות

פרק ט

א. הרוֹאֶה מְקוֹם שֶׁנַּעֲשׂוּ בוֹ נְסִים לְיִשְׂרָאֵל, אוֹמֵר בְּרוּךְ שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבְוֵיתֵינוּ בְּמָקוֹם הַזֶּה. מְקוֹם שֶׁנַּעֲקָרָה מִמֶּנּוּ עֲבוּדָה זָרָה, אוֹמֵר בְּרוּךְ שֶׁעָקַר עֲבוּדָה זָרָה מֵאַרְצֵנוּ:

ב. על הַזִּיקוֹן, וְעַל הַנְּזָעוֹת, וְעַל הַבְּרָקִים, וְעַל הָרָעָמִים, וְעַל הָרוּחֹת, אוֹמֵר בְּרוּךְ שֶׁפָּחַח וּגְבוּרָתוֹ מְלֵא עוֹלָם. עַל הַהָרִים, וְעַל הַגְּבָעוֹת, וְעַל הַיַּמִּים, וְעַל הַנְּהָרוֹת, וְעַל הַמַּדְבָּרוֹת, אוֹמֵר בְּרוּךְ עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הָרוֹאֶה אֶת הַיָּם הַגָּדוֹל אוֹמֵר בְּרוּךְ שֶׁעָשָׂה אֶת הַיָּם הַגָּדוֹל, בְּזֶמֶן שֶׁרוֹאֶה אוֹתוֹ לְפָרְקִים. עַל הַגְּשָׁמִים וְעַל הַבְּשׂוּרוֹת הַטּוֹבוֹת אוֹמֵר בְּרוּךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב, וְעַל שְׂמוּעוֹת רָעוֹת אוֹמֵר בְּרוּךְ דִּין הָאֱמֶת:

ג. בָּנָה בֵּית חֲדָשׁ, וְקָנָה כְּלִים חֲדָשִׁים, אוֹמֵר בְּרוּךְ שֶׁהִחְיֵנוּ. מְבָרֵךְ עַל הָרָעָה מֵעֵין הַטּוֹבָה, וְעַל הַטּוֹבָה מֵעֵין הָרָעָה. הַצּוֹעֵק לְשַׁעְבֵּר, הָרִי זֶה תִּפְלֹת שְׂוֹא. פִּיצַד. הִיתָה אִשְׁתּוֹ מַעֲבֵרָת, וְאָמַר, יְהִי רָצוֹן

שֶׁתִּלֵּד אִשְׁתִּי זָכָר, הֲרִי זֹה תִּפְּלֵת שְׁוֹא. הִיָּה בָּא בְּדֶרֶךְ וְשָׁמַע קוֹל
צִוְּחָה בָּעִיר, וְאָמַר יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא יִהְיוּ אֵלּוּ בְּנֵי בֵּיתִי, הֲרִי זֹה תִּפְּלֵת
שְׁוֹא:

ד. הַנִּכְנָס לְכֶרֶךְ מִתְּפִלֵּל שְׁתִּים, אַחַת בְּכַנִּיסָתוֹ וְאַחַת בִּיצִיאָתוֹ. בֶּן
עֲזַאי אוֹמֵר, אַרְבַּע, שְׁתִּים בְּכַנִּיסָתוֹ וְשְׁתִּים בִּיצִיאָתוֹ, וְנוֹתֵן הַדָּאָה
לְשַׁעֲבֵר, וְצוּעֵק לְעֵתִיד לְבֹא:

ה. חַיֵּב אָדָם לְכֶרֶךְ עַל הָרָעָה כְּשֵׁם שֶׁהוּא מְבָרֵךְ עַל הַטּוֹבָה,
שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ו) וְאַהֲבַתְּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדְךָ. בְּכָל לִבְבְּךָ, בְּשֵׁנֵי יִצְרִיךָ, בִּיצֹר טוֹב וּבִיצֹר רָע. וּבְכָל
נַפְשְׁךָ, אֲפִלּוּ הוּא נוֹטֵל אֶת נַפְשְׁךָ. וּבְכָל מְאֹדְךָ, בְּכָל מְמוֹנְךָ. דָּבָר
אַחֵר בְּכָל מְאֹדְךָ, בְּכָל מִדָּה וּמִדָּה שֶׁהוּא מוֹדֵד לָךְ הֵנִי מוֹדֵה לּוֹ
בְּמֵאֵד מְאֵד. לֹא יִקַּל אָדָם אֶת רֹאשׁוֹ כְּנֶגֶד שַׁעַר הַמְּזֻרָח, שֶׁהוּא מְכֻוֵּן
כְּנֶגֶד בֵּית קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים. לֹא יִכְנֹס לְהַר הַבַּיִת בְּמִקְלוֹ, וּבְמִנְעָלוֹ,
וּבְפִנְדָּתוֹ, וּבְאַבְקָה שֶׁעַל רִגְלָיו, וְלֹא יַעֲשֶׂנוּ קַפְנִדְרִיא, וְרִקִּיקָה מִקַּל
וְחֹמֶר. כָּל חוֹתָמֵי בְּרָכוֹת שֶׁהֵיוּ בְּמִקְדָּשׁ, הָיוּ אוֹמְרִים מִן הָעוֹלָם.
מִשְׁקָלָקְלוֹ הַמִּינִין, וְאָמְרוּ, אֵין עוֹלָם אֶלָּא אֶחָד, הַתְּקִינוּ שִׁיְהוּ
אוֹמְרִים, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְהַתְּקִינוּ, שִׁיְהֵא אָדָם שׂוֹאֵל אֶת
שְׁלוֹם חֲבֵירוֹ בְּשֵׁם, שֶׁנֶּאֱמַר (רוֹת ב) וְהִנֵּה בָּעַז בָּא מִבֵּית לָחֶם,
וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים יְיָ עִמָּכֶם, וַיֹּאמְרוּ לוֹ, יְבָרְכֶךָ יְיָ. וְאוֹמֵר (שׁוֹפְטִים
ו) יְיָ עִמָּךְ גִּבּוֹר הַחַיִּל. וְאוֹמֵר (מִשְׁלֵי כג) אַל תְּבוֹז כִּי זָקְנָה אִמָּךְ.

ואומר (תהלים קיט) עת לעשות ליי הִפְרוּ תוֹרָתְךָ. רַבִּי נָתָן אומר,
הִפְרוּ תוֹרָתְךָ עת לעשות ליי:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org